

Nr 303.

Av herrar **Karlsson** i Vadstena och **Blomquist**, *angående vissa befattningar vid statens sinnessjukhus.*

I fråga om befattningshavarnes löneställning vid de nya anstalterna för asociala imbecilla i Sala och Örebro har Kungl. Maj:t under statsverkspropositionens femte huvudtitel föreslagit att denna skulle bli densamma som för motsvarande personal vid statens sinnessjukhus. Detta är också enligt vår mening riktigt. Beträffande hantverkspersonalen har dock denna regel ej följts, då de befattningshavare, som skola förestå verkstäderna i respektive yrken, föreslås skola avlönas allenast såsom hantverkare. Detta kan ej vara rättvist, om man betänker, att vid en anstalt med det klientel, som den i Sala kommer att få, arbetena till allra största delen komma att utföras av de intagna, och de å respektive verkstäder sysselsatta torde komma att uppgå till minst det antal som är sysselsatt å någon verkstad av motsvarande beskaffenhet vid någon sinnessjukanstalt. Hantverkarens uppgift blir sålunda i hög grad ledarens och lärarens, på vilken kommer att ställas stora anspråk beträffande handlag med patienterna i arbetet. Det kan sålunda ej vara fullt riktigt att vare sig benämna honom såsom hantverkare eller avlöna honom såsom sådan. Fördringarna å ledaregenskaper på befattningshavarna vid anstalten ha ju ock erkänts i och med att den i provisoriska förteckningen över personal, som genom Kungl. Maj:ts proposition nr 165 föregående år förelades riksdagen, upptagna tvättföreståndarsbefattningen av 2 klass i föreliggande definitiva förslag föreslås till befattning av 1 klass, varvid anföres som skäl medicinalstyrelsens motivering, nämligen, att »en dylik placering syntes styrelsen så mycket mer motiverad, som arbetet i anstaltens tvättinrättning beräknas i huvudsak komma att utföras av patienter, vilket givetvis ställde större anspråk på tvättföreståndarskans duglighet, än om arbetet väsentligen utfördes av yrkeskunnig personal». Om detta är riktigt, vilket vi hålla före, så måste det i lika hög grad gälla de befattningshavare, som skola förestå respektive verkstäder. Desamma bli ju dessutom bestämmande över arbetets tekniska del och skola föreslå materialinköp beträffande kvalitet och kvantitet och vara kännare alltså i dylika ting. Ur rationerings- och besparingssynpunkt är det sålunda av vikt att materialen väljas och arbetena utföras på bästa sätt. Av denna orsak böra även de vid anstalten i Örebro föreslagna hantverkarebefattningarna upptagas såsom föreståndare, vilket är så mycket mer rimligt som skillnaden i lönehänseende emellan hantverkare och hantverksföreståndarebefattningarna av 2 klass är allenast två lönegrader, men varigenom vinnes att befattningarna karaktär och anspråken, som måste ställas på innehavaren, från början bli klargjorda.

I anledning härav få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att antalet hantverksföreståndare av 2 klass vid Statens sinnessjukhus ökas med 7, utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit, till 103 samt att det föreslagna antalet hantverkare minskas med motsvarande antal, från 91 till 84.

Stockholm den 21 januari 1930.

Gottfried Karlsson.
Vadstena.

J. H. Blomquist.
